

Sygn. akt VI GC 168/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **P. G. (1)**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda P. G. (1) kwotę 59 210,56 złotych (pięćdziesiąt dziewięć tysięcy dwieście dziesięć złotych pięćdziesiąt sześć groszy) wraz z odsetkami:

- ustawowymi liczonymi od kwoty 59 040 złotych za okres od dnia 17 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 59 040 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda P. G. (1) kwotę 10 178 złotych (dziesięć tysięcy sto siedemdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 741,09 złotych (siedemset czterdzieści jeden złotych dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów sądowych tymczasowo wypłaconych ze środków Skarbu Państwa.

Sygn. akt VI GC 168/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 października 2016 roku powód P. G. (1) domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 59 210,56 złotych, w tym kwoty 59 040 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 17 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty – tytułem wynagrodzenia za wykonane na rzecz pozwanego roboty budowlane oraz kwoty 170,56 złotych – tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności na podstawie art. 10 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 22 października 2015 roku strony zawarły umowę o numerze (...), której przedmiotem było wykonanie robót budowlanych polegających na wybudowaniu stanu surowego budynku w C.. Pozwany w zakresie wykonywanych robót budowlanych był generalnym wykonawcą, zaś powód jego podwykonawcą. Po zakończeniu wykonywania prac budowlanych w dniu 25 listopada 2015 roku strony dokonały w dniu 02 grudnia 2015 roku zdania i odbioru robót budowlanych oraz sporządziły protokół finansowy, w którym zatwierdziły i ustaliły ostateczne wynagrodzenie za wykonane prace. Pozwany zaakceptował protokół odbioru oraz protokół finansowy. Powód wystawił wówczas fakturę numer (...), a jej odbiór w dniu 07 grudnia 2016 roku pokwitował J. M. – prezes zarządu pozwanej spółki. Pomimo upomnień telefonicznych pozwany nie uiszczył należności wynikającej z faktury, zaś w piśmie z dnia 31 maja 2016 roku oświadczył, że potrąca z powyższym wynagrodzeniem należnym powodowi kwotę 18 000 złotych tytułem częściowej zapłaty za naprawę instalacji pompy ciepła, którą uszkodził podwykonawca powoda na innej budowie w C. przy ulicy (...). Powód oświadczenie pozwanego uznał za nieuzasadnione, ponieważ szkoda została zlikwidowana w ramach posiadanego przez podwykonawcę ubezpieczenia. Ubezpieczyciel wypłacił kwotę 4 500 złotych, a poszkodowana właścicielka nieruchomości, na której znajdowały się pompy ciepła, nie kwestionowała wysokości otrzymanego odszkodowania. Zdaniem powoda, pozwany nie udowodnił wiarygodności przedstawionej do potrącenia.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 03 stycznia 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 4851/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany przyznał, że strony zawarły umowę numer (...) na wykonanie stanu zerowego budynku handlowo – usługowego w miejscowości C. oraz że prace te zostały odebrane od powoda protokołem z dnia 02 grudnia 2015 roku w zakresie w nim wskazanym, jak również, że strony zmieniły wysokość wynagrodzenia na kwotę 48 000 złotych, na którą została wystawiona faktura numer (...).

Jednocześnie pozwany wobec żądania powoda podniósł zarzut potrącenia, który obejmował:

1. kwotę 18 000 złotych z tytułu szkody związanej z uszkodzeniem pompy ciepła. Pozwany wskazał, że na tę kwotę inwestor P. G. (2), który kwotę tę wypłacił ze swoich środków poszkodowanej, wystawił pozwanemu notę obciążeniową i obniżył o nią należne pozwanemu wynagrodzenie.
2. kwotę 1 440 złotych z tytułu kary umownej za niewykonanie przez powoda robót w umownym terminie, jak wskazał bowiem pozwany odbiór prac powoda został dokonany z sześciodniowym opóźnieniem, a w umowie strony ustaliły karę umowną w wysokości 0,5% wynagrodzenia za każdy dzień roboczy zwłoki powoda w wykonaniu umowy.
3. kwotę 45 000 złotych tytułem poniesionych przez pozwanego kosztów wykonawstwa zastępczego zleconego M. D. w związku z nienależytym niewykonaniem przez powoda umowy numer (...) z dnia 22 października 2015 roku. Pozwany wskazał bowiem, że powód nieprawidłowo wykonał przyłącza kanalizacji sanitarnej oraz wodnej na budowie w C., tj. przyłącza oraz studnie zostały przez niego wykonane z innego materiału niż przewidywał to projekt i dodatkowo studnie posadowiono na złej głębokości, kanalizacja nadto okazała się nieszczelna z uwagi na wystąpienie tzw. przegłębień i w zasadzie wymaga niemalże całkowitej przebudowy. Wobec powyższego pozwany wezwał powoda do usunięcia wad i wobec nieusunięcia przez niego wskazanych usterek, zlecił wykonanie zastępcze M. D. uiszczając mu wynagrodzenie w kwocie 45 000 złotych.

Z ostrożności procesowej pozwany zgłosił również zarzut nienależytego wykonania przez powoda umowy numer (...) z dnia 22 października 2015 roku i w konsekwencji żądania obniżenia wynagrodzenia należnego powodowi o kwotę 45 000 złotych stanowiącą koszt wykonania zastępczego.

Pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 01 czerwca 2017 roku” (k. 108-112 akt) pozwany wskazał, że z dochodzonej przez powoda w niniejszym postępowaniu wiarygodności w kwocie 59 210,56 złotych pozwany potrącił swoje wierzytelności w łącznej kwocie 67 992 złotych, tj. z tytułu kaucji umownej (2 952 złotych, tj. 5% wartości umowy

brutto – 5% z kwoty 59 040 złotych), kary umownej za opóźnienie (1 440 złotych, 0,5% x 48 000 złotych x 6 dni), odszkodowania za uszkodzenie pompy ciepła (18 000 złotych) oraz 45 600 złotych tytułem kosztów wykonawstwa zastępczego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. był generalnym wykonawcą inwestycji polegającej na budowie pawilonu handlowo – usługowego w C., której investorem był P. G. (2).

W dniu 22 października 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zawarł z P. G. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) (jako wykonawcą) umowę numer (...), której przedmiotem było wykonanie przyłącza kanalizacji sanitarnej oraz przyłącza kanalizacji wodnej na budowie pawilonu handlowo – usługowego w C..

umowa – k. 46-47 akt

W dniu 22 października 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zawarł z P. G. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) (jako wykonawcą) umowę numer (...), której przedmiotem było wykonanie realizacji stanu zero na budowie pawilonu usługowo – handlowego w C.. Prace te miały zostać wykonane w terminie do dnia 25 listopada 2015 roku za wynagrodzeniem w kwocie 66 412,43 złotych netto.

Zgodnie z treścią punktu 13 umowy kaucja gwarancyjna za należyte wykonanie umowy wynosiła 5% wartości brutto wynagrodzenia. Na wykonane zlecenie wykonawca udzielał gwarancji oraz rękojmi za wady na okres 36 miesięcy, z tym że bieg okresu gwarancyjnego i rękojmi za wady rozpoczynał się z dniem dokonania odbioru końcowego przedmiotu zlecenia. Zwrot kaucji gwarancyjnej nastąpić miał bez oprocentowania w terminach: 50% kaucji gwarancyjnej zostanie zwolnione w terminie 30 dni od dnia podpisania protokołu końcowego, o czym zamawiający niezwłocznie poinformuje wykonawcę (pod rygorem kary umownej w kwocie 800 złotych), 50% kaucji gwarancyjnej zostanie zwolnione w terminie 30 dni po upływie okresu gwarancji i rękojmi za wady (pod rygorem kary umownej w kwocie 800 złotych).

W umowie strony zastrzegły, że wykonawcę obowiązują kary umowne w wysokości 0,5% wynagrodzenia netto za każdy dzień roboczy zwłoki w wykonaniu zlecenia, za wyjątkiem zwłoki z przyczyn leżących po stronie zamawiającego takich jak: opóźnienie z rozpoczęciem lub zakończeniem innych robót, brak współpracy ze strony zamawiającego, w tym nieudostępnienie lub opóźnienie w przekazywaniu frontu robót, uszkodzenie, niszczenie robót wykonanych przez wykonawcę lub przekazanie dokumentacji projektowej zawierającej błędy lub braki.

umowa – k. 120-121 akt

P. G. (1) realizował prace wynikające z umowy numer (...) poprzez podwykonawcę – B. F. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...) – O. B. F..

W dniu 09 listopada 2015 roku podczas wykonywania przyłączy pracownicy B. F. uszkodzili instalację pomp ciepła zlokalizowaną na sąsiedniej nieruchomości, tj. działce numer (...) położonej w C. przy ulicy (...) należącej do J. H. prowadzącej na tej nieruchomości działalność gospodarczą.

J. H. wystąpiła o odszkodowanie do ubezpieczyciela sprawcy szkody B. F. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...) spółki akcyjnej V. (...) z siedzibą w W..

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, zakład ubezpieczeń decyzją z dnia 11 grudnia 2015 roku wypłacił J. H. odszkodowanie w kwocie 4 500 złotych.

Po przedstawieniu kosztorysu, ubezpieczyciel decyzją z dnia 06 czerwca 2016 roku adresowaną do M. K. (...) spółki komandytowej z siedzibą w C. (ulica (...)) przyznał z tytułu uszkodzenia pompy ciepła odszkodowanie w kwocie 18 000 złotych (z czego dotychczas wypłacono kwotę 4 500 złotych), które pomniejszono o kwotę 900 złotych z tytułu

franszyzy redukcyjnej. Dodatkowa kwota 12 600 złotych (18 000 złotych – 4 500 złotych – 900 złotych) została wypłacona na wskazany mailem z dnia 17 listopada 2015 roku numer rachunku bankowego.

Ani J. H. ani M. K. (...) spółka komandytowa z siedzibą w C. nie odwoływali się od decyzji ubezpieczyciela.

Uszkodzona instalacja pompy ciepła została w całości naprawiona przez wykonawcę tej instalacji (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. za kwotę przyznanego odszkodowania.

zgłoszenie szkody, decyzja z dnia 11 grudnia 2015 roku, decyzja z dnia 06 czerwca 2016 roku – w aktach szkody, umowa o roboty instalacyjne z dnia 02 listopada 2015 roku – k. 67-68 akt, zeznania świadka P. G. (2) – protokół rozprawy z dnia 03 października 2018 roku – k. 237-241 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:05:28-00:29:37), zeznania świadka A. B. – protokół rozprawy z dnia 03 października 2018 roku – k. 237-241 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:29:37-00:44:15), zeznania świadka J. H. – protokół rozprawy z dnia 03 października 2018 roku – k. 237-241 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:44:15-00:52:00), zeznania świadka S. F. – protokół rozprawy z dnia 05 grudnia 2018 roku – k. 274-277 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:44-00:22:00), zeznania świadka J. M. – protokół rozprawy z dnia 03 października 2018 roku – k. 237-241 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:22:51-00:44:02)

Pismem z datą w nagłówku „dnia 28 kwietnia 2016 roku” J. H. wezwała (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. do zapłaty kwoty 18 000 złotych tytułem odszkodowania za uszkodzenie pompy ciepła wskazując, że prace naprawcze wyniosły 22 500 złotych, z czego ubezpieczyciel sprawcy szkody wypłacił jedynie kwotę 4 500 złotych. Wraz z pismem J. H. przesała (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kosztorys wykonawczy oraz notę obciążeniową wystawioną z tytułu opisanej powyżej szkody na kwotę 18 000 złotych i fakturę proforma numer pro (...) na tę kwotę wystawioną przez R. W. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. nie uiszczył na rzecz J. H. kwoty 18 000 złotych tytułem odszkodowania za uszkodzenie pompy ciepła przez jego podwykonawcę.

P. G. (2) nie uiszczył na rzecz J. H. żadnej kwoty tytułem odszkodowania za uszkodzenie pompy ciepła. Mimo tego P. G. (2) obciążył K. spółkę z ograniczoną z siedzibą w G. notą obciążeniową na kwotę 20 000 złotych z tego tytułu, a która nie została jeszcze rozliczona z uwagi na brak końcowego rozliczenia inwestycji z generalnym wykonawcą.

wezwanie do zapłaty z dnia 28 kwietnia 2016 roku – k. 42 akt, nota obciążeniowa z dnia 28 kwietnia 2016 roku wraz z fakturą pro forma i kosztorysem wykonawczym – k. 43-45 akt, zeznania świadka P. G. (2) – protokół rozprawy z dnia 03 października 2018 roku – k. 237-241 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:05:28-00:29:37), zeznania świadka A. B. – protokół rozprawy z dnia 03 października 2018 roku – k. 237-241 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:29:37-00:44:15), zeznania świadka J. H. – protokół rozprawy z dnia 03 października 2018 roku – k. 237-241 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:44:15-00:52:00), zeznania świadka J. M. – protokół rozprawy z dnia 03 października 2018 roku – k. 237-241 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:22:51-00:44:02)

Dnia 02 grudnia 2015 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. sporządzili protokół z czynności odbiorczych robót budowlanych wykonanych przez P. G. (1) na podstawie umowy numer (...) z dnia 22 października 2015 roku. W protokole odnotowano, że „w dniu odbioru nie stwierdzono poza zakończeniem obsypania budynku w od strony zaplecza budowy”. W uwagach odnotowano natomiast, że ze względu na zbyt małą ilość pracowników większość prac została wykonana przez pracowników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.. Stwierdzono również nie wykonanie podkładów pod fundamenty oraz wykonaną dodatkowo podposadzkową instalację, w związku z czym wynagrodzenie należne wykonawcy zmniejszono do kwoty 48 000 złotych netto. P. G. (1) zobowiązał się również do dostarczenia kompletnej dokumentacji odbiorowej do dnia 11 grudnia 2015 roku.

protokół numer (...) – k. 10 akt, protokół finansowy – załącznik nr 1 do protokołu odbioru – k. 11-12 akt, zeznania świadka J. M. – protokół rozprawy z dnia 03 października 2018 roku – k. 237-241 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:22:51-00:44:02)

Za wykonane roboty budowlane będące przedmiotem umowy numer (...) zawartej przez strony P. G. (1) wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. fakturę numer (...) na kwotę 59 040 złotych brutto, której odbiór w dniu 07 grudnia 2015 roku własnoręcznym podpisem potwierdził J. M. – ówczesny prezes zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G..

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. nie uiścił należności wynikającej z powyższej faktury.

niesporne, a nadto: faktura – k. 13 akt

Prace wykonane przez P. G. (1) wynikające z umowy numer (...) zostały odebrane przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w dniu 16 listopada 2015 roku ze wskazaniem, że w dniu odbioru nie stwierdzono usterek. W uwagach odnotowano jednak, że w trakcie wykonywania przyłącza wodno – kanalizacyjnego wykonawca uszkodził pompy ciepłe oraz stwierdzono, że prace nie zostały zakończone w całości, gdyż nie wykonano odcinka pomiędzy studniami S2-S3-SI (po ich wykonaniu prace miały zostać zgłoszone do odbioru końcowego). Wykonawca zobowiązał się również dostarczyć zamawiającemu kompletną dokumentację odbiorową do dnia odbioru końcowego.

W dniu 16 listopada 2015 roku P. G. (1) wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. fakturę numer (...) na kwotę 28 659 złotych brutto, z tym że strony ustaliły, iż termin płatności rozpocznie bieg po dokonaniu odbioru końcowego.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. ujął powyższą fakturę w swoich księgach rachunkowych.

umowa – k. 46-47 akt, protokół numer (...) z dnia 16 listopada 2015 roku – k. 48-49 akt, protokół finansowy – k. 50 akt, faktura – k. 51 akt, zeznania świadka P. G. (2) – protokół rozprawy z dnia 03 października 2018 roku – k. 237-241 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:05:28-00:29:37), zeznania świadka A. B. – protokół rozprawy z dnia 03 października 2018 roku – k. 237-241 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:29:37-00:44:15), zeznania świadka J. M. – protokół rozprawy z dnia 03 października 2018 roku – k. 237-241 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:22:51-00:44:02)

Pismem z dnia 30 listopada 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wezwał do zakończenia prac wynikających z umowy numer (...) i do usunięcia usterek wskazanych w protokole numer (...) z dnia 16 listopada 2015 roku (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., wyznaczając ostateczny termin na ich wykonanie do dnia 11 grudnia 2016 roku pod rygorem wykonania zastępczego na koszt wezwanego.

Pismo zostało skierowane do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. i nadane w placówce pocztowej w dniu 07 grudnia 2016 roku.

pismo z dnia 30 listopada 2016 roku – k. 52, 118 akt, potwierdzenie nadania pisma – k. 119 akt

Pismem z datą w nagłówku „dnia 16 grudnia 2016 roku” skierowanym do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. poinformował o stwierdzonych wadach w wykonaniu prac wynikających z umowy numer (...). Nadto wskazano, że koszt ponownego wykonania przyłączy wraz z kosztem przestoju budynku i odszkodowaniem wynosić będzie około 252 000 złotych. Jednocześnie w piśmie tym (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. złożył (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. oświadczenie o potrąceniu kwoty 65 067 złotych z odpowiednią kwotą wynikającą z faktury numer (...), tj. kwotą 28 659 złotych i faktury numer (...), tj. kwotą 36 408 złotych, wzywając do zapłaty pozostałej kwoty 186 933 złotych.

pismo z dnia 16 grudnia 2016 roku – k. 116 akt, potwierdzenie nadania pisma – k. 117 akt

Dnia 30 grudnia 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zlecił M. D. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) wykonanie zastępcze naprawy

przyłącza kanalizacji sanitarnej budynku handlowo – usługowego w C. za wynagrodzeniem w wysokości 45 000 złotych, które zostało uiszczone wykonawcy w całości.

Ostatecznie jednak M. D. nie wykonał zleconych mu prac i zwrócił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. otrzymane wynagrodzenie.

Stwierdzone usterki w pracach wykonanych na podstawie umowy numer (...) nie zostały dotychczas usunięte.

zlecenie z dnia 30 grudnia.2016 roku – k. 53 akt, potwierdzenia realizacji przelewów – k. 113-115 zeznania świadka A. B. – protokół rozprawy z dnia 03 października 2018 roku – k. 237-241 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:29:37-00:44:15), zeznania świadka J. M. – protokół rozprawy z dnia 03 października 2018 roku – k. 237-241 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:22:51-00:44:02)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w części, w której pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, a także znajdujące się w aktach szkody numer 3143057/001 prowadzonych przez (...) spółkę akcyjną V. (...) z siedzibą w W., których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Dokonując ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie Sąd oparł się także na zeznaniach świadków: P. G. (2), A. B., J. H., S. F. i J. M..

Odnosząc się do zeznań świadka P. G. (2), to uznając je za wiarygodne, Sąd oparł się na nich ustalając, że nie uiszczył on na rzecz J. H. żadnej kwoty z tytułu odszkodowania za uszkodzenie pomp ciepła na jej nieruchomości i że mimo tego obciążył on pozwanego notą obejmującą kwotę 20 000 złotych z tego tytułu.

Zeznania świadka A. B. – księgowego pozwanego Sąd uznał za wiarygodne w zakresie, w jakim potwierdził, że pozwany został przez inwestora P. G. (2) obciążony notą obejmującą odszkodowanie za uszkodzenie pomp ciepła na nieruchomości J. H. oraz że pozwany kwoty tej poszkodowanej ani inwestorowi nie zapłacił, a także w zakresie, w jakim wskazywał na powierzenie wykonawstwa zastępczego M. D. i uiszczenie na jego rzecz kwoty około 50 000 złotych tytułem wynagrodzenia, które jednakże zostało zwrócone w związku z odstąpieniem od umowy o wykonawstwo zastępcze. Sąd także dał wiarę jego zeznaniom, że pozwany nie powierzył nikomu innemu wykonania prac zastępczych w późniejszym okresie.

Odnosząc się do zeznań świadka J. H., to Sąd uznał je za wiarygodne w zakresie, w jakim wskazała, że pompy ciepła zostały naprawione za kwotę przyznanego jej przez ubezpieczyciela sprawcy szkody odszkodowania.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka S. F. i oparł się na nich w zakresie, w jakim świadek przedstawiał okoliczności związane z uszkodzeniem pomp ciepła na nieruchomości J. H., którego sprawcą byli pracownicy podwykonawcy powoda – Przedsiębiorstwo (...), jak też odnośnie wypłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela tego podmiotu – (...) spółkę akcyjną V. (...) z siedzibą w W.. Odnośnie natomiast zeznań świadka dotyczących wykonywania przez niego przyłączy wodno – kanalizacyjnych, to Sąd zważył, że ostatecznie okoliczności dotyczące poprawności wykonania tych prac nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, wobec nieskuteczności zarzutu potrącenia w zakresie wykonania zastępczego oraz niezasadności żądania obniżenia wynagrodzenia powoda o koszt wykonania zastępczego, o czym szerzej w poniższych rozważaniach.

Zeznania świadka J. M. – ówczesnego prezesa zarządu pozwanego Sąd uznał za wiarygodne w zakresie, w jakim świadek potwierdził, że w czasie wykonywania prac dotyczących instalacji wodno – kanalizacyjnej podwykonawca

pozwanego uszkodził pompy ciepła na sąsiedniej nieruchomości, że odszkodowanie z tego tytułu zostało wypłacone przez ubezpieczyciela sprawcy szkody, pozwany zaś z tego tytułu nie uścił poszkodowanej jakiegokolwiek kwoty, choć został obciążony przez inwestora P. G. (2) notą na kwotę 20 000 złotych, z tym że nie została ona jeszcze między stronami rozliczona. Sąd oparł się także na jego zeznaniach w zakresie, w jakim świadek wskazywał, że ostatecznie nieprawidłowości w wykonaniu instalacji wodno – sanitarnej nie zostały jeszcze usunięte.

Sąd nie przeprowadził dowodu z zeznań świadka M. D., albowiem wniosek o przeprowadzenie tego dowodu został cofnięty przez stronę pozwaną.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 23 stycznia 2019 roku Sąd oddalił wniosek o zobowiązanie pozwanego do przedłożenia potwierdzenia zapłaty kwoty 18 000 złotych na rzecz J. H. mając na uwadze, że jak wynikało z zeznań świadków – A. B. (księgowego pozwanego) oraz J. M. (ówczesnego prezesa zarządu pozwanego) – kwota taka nie została jej zapłacona.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 05 grudnia 2018 roku Sąd pominął dowód z zeznań stron, zaś postanowieniem z dnia 23 stycznia 2019 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka K. Z., mając na uwadze treść art. 242 k.p.c. oraz okoliczność, że strony oraz świadek mimo prawidłowego wezwania na rozprawę nie stawili się i nie usprawiedliwili swojej nieobecności. W tej sytuacji dążenie do przeprowadzenia powyższych dowodów prowadziłoby – implikując konieczność odroczenia rozprawy po raz kolejny – do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 23 stycznia 2019 roku Sąd oddalił również wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność kosztów naprawy uszkodzonej przez powoda pompy ciepła. Sąd miał bowiem na uwadze, że jak zeznała poszkodowana J. H. uszkodzone przez podwykonawcę powoda pompy ciepła zostały w całości naprawione przez wykonawcę tej instalacji (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. za kwotę przyznanego odszkodowania. W tej sytuacji, skoro szkoda została pokryta w całości i do jej naprawienia wystarczające było przyznane poszkodowanej odszkodowanie, zbędne było ustalanie hipotetycznych kosztów naprawy uszkodzonej instalacji. Sąd zważył też również, że pozwany z tytułu uszkodzenia pompy ciepła nie uścił poszkodowanej żadnej kwoty, podobnie jak i inwestor P. G. (2), a zatem brak było podstaw do uznania, że jakakolwiek wierzytelność z tego tytułu przysługuje pozwanemu, jak też, że w jakimkolwiek zakresie jest on zobowiązany do uiszczenia kwot na rzecz J. H., o czym szerzej w poniższej części uzasadnienia.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 23 stycznia 2019 roku Sąd oddalił również wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu instalacji i sieci sanitarnych na okoliczność konieczności wykonania zastępczego oraz kosztów tego wykonania w związku z nienależytym wykonaniem przez powoda umowy numer (...) oraz obniżenia wynagrodzenia należnego pozwanemu o kwotę stanowiącą koszt wykonania zastępczego. Sąd miał bowiem na uwadze, że pozwany nie formułował jakichkolwiek zarzutów odnośnie nienależytego wykonania umowy numer (...) z dnia 22 października 2015 roku i że umowa ta nie dotyczyła instalacji i sieci sanitarnych. Zakresu tego dotyczyła natomiast umowa numer (...) z dnia 22 października 2015 roku i w związku z zarzutem nienależytego jej wykonania pozwany podniósł zarzut potrącenia przysługującej mu wierzytelności z tytułu wykonania zastępczego w kwocie 45 000 złotych, ewentualnie żądanie obniżenia wynagrodzenia należnego powodowi, a dochodzonego w niniejszym postępowaniu, o tę kwotę.

Mając powyższe na uwadze oraz przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe Sąd uznał dopuszczenie tego dowodu za zbędne z poniższych względów. Przede wszystkim jak wynikało z zeznań świadków, w tym A. B. i J. M., w dniu 30 grudnia 2016 roku pozwany zlecił wprawdzie M. D. wykonanie zastępcze naprawy przyłącza kanalizacji sanitarnej budynku handlowo – usługowego w C. za wynagrodzeniem w kwocie 45 000 złotych, które zostało przez pozwanego uiszczone temu wykonawcy w całości, ostatecznie jednakże M. D. nie wykonał zleconych mu prac i zwrócił pozwanemu otrzymane wynagrodzenie, a stwierdzone usterki w pracach wykonanych na podstawie umowy numer (...) nie zostały dotychczas usunięte. W tej sytuacji nie ma wątpliwości, że pozwanemu nie przysługuje wierzytelność w kwocie 45 000 złotych z tytułu zwrotu kosztów wykonania zastępczego, a w konsekwencji złożone w tym zakresie

oświadczenie o potrąceniu jest nieskuteczne, o czym szerzej w poniższej części uzasadnia. W tym miejscu jedynie wskazać należy, że do potrącenia przedstawić można jedynie wiarygodność istniejącą (i wymagalną), a nie przyszłą i hipotetyczną, wobec czego ustalanie w niniejszym procesie konieczności wykonania zastępczego i jego kosztów było zbędne z punktu widzenia skuteczności złożonego zarzutu potrącenia. Odnosząc się natomiast do ustalenia kosztów wykonania zastępczego w celu obniżenia wynagrodzenia, to wprawdzie w przypadku wad (dzieła, czy w robotach budowlanych) zgodnie z treścią stosowanego odpowiednio art. 560 k.c. można żądać obniżenia ceny (§ 1), jednakże w takim wypadku obniżenie powinno nastąpić w takim stosunku, w jakim wartość rzeczy wolnej od wad pozostaje do jej wartości obliczonej z uwzględnieniem istniejących wad (§ 3). Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że pozwany domagał się obniżenia należnego powodowi wynagrodzenia dochodzonego w niniejszym procesie, a wynikającego z umowy numer (...) z kosztami usunięcia wad w związku z nienależytym wykonaniem przez powoda umowy numer (...). Taka konstrukcja nie znajduje oparcia w jakichkolwiek przepisach prawa, pozwany mógłby albo podnosić zarzut potrącenia w tym zakresie (co też uczynił, jednakże bezskutecznie) albo dochodzić obniżenia wynagrodzenia w razie procesu o zapłatę wynagrodzenia wynikającego z umowy numer (...) albo dochodzić obniżenia wynagrodzenia dochodzonego w niniejszej sprawie, o ile podniósłby (i wykazał stosownie do treści art. 6 k.c.) zarzut nienależycie wykonanej umowy numer (...), co w sprawie nie miało miejsca. Pozwany kwestionował jedynie prawidłowość wykonanych przez powoda prac związanych z instalacją wodno – kanalizacyjną wykonywanych w oparciu o umowę numer (...), a wynagrodzenia z tej umowy powód w niniejszym procesie nie dochodzi.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie powód P. G. (1) domagając się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 59 210,56 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 59 040 złotych za okres od dnia 17 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od tej kwoty za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, roszczenie to wywodził z wykonania zawartej między stronami umowy numer (...), której przedmiotem było wybudowanie stanu zerowego budynku pawilonu handlowo – usługowego w C., zaś kwoty 170,56 złotych – tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności.

Pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu podniósł zarzut potrącenia, który obejmował: kwotę 18 000 złotych z tytułu szkody związanej z uszkodzeniem pompy ciepła (pozwany wskazał, że na tę kwotę inwestor P. G. (2), który kwotę tę wypłacił ze swoich środków poszkodowanej, wystawił pozwanemu notę obciążeniową i obniżył o tę wysokość należne pozwanemu wynagrodzenie), kwotę 1 440 złotych z tytułu kary umownej za niewykonanie przez powoda robót w umownym terminie (pozwany wskazał, że odbiór prac powoda został dokonany z sześciodniowym opóźnieniem, a w umowie strony ustaliły karę umowną w wysokości 0,5% wynagrodzenia za każdy dzień roboczy zwłoki powoda w wykonaniu umowy), kwotę 45 000 złotych tytułem poniesionych przez pozwanego kosztów wykonawstwa zastępczego zleconego M. D. w związku z nienależytym niewykonaniem przez powoda umowy numer (...) z dnia 22 października 2015 roku (pozwany wskazał bowiem, że powód nieprawidłowo wykonał przyłącza kanalizacji sanitarnej oraz wodnej na budowie w C., tj. przyłącza oraz studnie zostały przez niego wykonane z innego materiału niż przewidywał to projekt i dodatkowo studnie posadowiono na złej głębokości, kanalizacja nadto okazała się nieszczelna z uwagi na wystąpienie tzw. przegłębień i w zasadzie wymaga niemalże całkowitej przebudowy. Wobec powyższego pozwany wezwał powoda do usunięcia wad i wobec nieusunięcia przez niego wskazanych usterek, zlecił wykonanie zastępcze M. D. uiszczając mu wynagrodzenie w kwocie 45 000 złotych). Nadto pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 01 czerwca 2017 roku” (k. 108-112 akt) pozwany wskazał, że z dochodzonej przez powoda w niniejszym postępowaniu kwoty potrącił również dodatkowo kwotę 2 952 złotych, tj. 5% wartości umowy brutto (5% z kwoty 59 040 złotych) – tytułem kaucji.

Z ostrożności procesowej pozwany zgłosił również zarzut nienależytego wykonania przez powoda umowy numer (...) z dnia 22 października 2015 roku i w konsekwencji żądanie obniżenia wynagrodzenia należnego powodowi o kwotę 45 000 złotych stanowiącą koszt wykonania zastępczego.

W ocenie Sądu stanowiącą podstawę dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia umowę numer (...) bez wątplenia uznać należało za umowę o roboty budowlane. Jednocześnie bezsporne było, że strony taka umowa łączyła, że powód wykonał swoje zobowiązanie w zakresie wynikającym z protokołu numer (...) z dnia 02 lutego 2015 roku i że prace w tym zakresie zostały przez pozwanego bez uwag odebrane. Niesporna była wreszcie i wysokość wynagrodzenia ustalona ostatecznie podczas odbioru końcowego prac.

Zgodnie z treścią art. 498 k.c., gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelnością drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej.

Jak wynika z powyższego przepisu, aby nastąpił skutek umorzenia wzajemnych wierzytelności, każdej ze stron muszą przysługiwać wymagalne wierzytelności. Podkreślić przy tym należy, że zarzut potrącenia jest nie tylko oświadczeniem wymaganym w świetle art. 499 k.c., składanym powodowi w celu umorzenia się wzajemnych wierzytelności, lecz jest także żądaniem skierowanym do sądu, aby uznając jego skuteczność, uwzględnił to umorzenie wierzytelności powoda i w takim zakresie oddalił jego powództwo. Dla osiągnięcia tego skutku pozwany powinien zatem zindywidualizować swoją wierzytelność oraz skonkretyzować jej zakres przedstawiony do potrącenia z wierzytelnością powoda, wskazując przesłanki jej powstania, wymagalność i wysokość oraz dowody w celu ich wykazania.

Jak podkreślił zaś Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 08 sierpnia 2005 roku (sygn. akt I ACa 1053/05) zarzut potrącenia jest w istocie formą dochodzenia roszczenia, zrównaną w skutkach z powództwem. Mają zatem do niego zastosowanie wymagania stawiane wobec pozwu w zakresie określenia żądania, przytoczenia okoliczności faktycznych oraz wskazania dowodów na ich poparcie, a w szczególności dokładne określenie wierzytelności, jej wysokości, a wreszcie wykazania jej istnienia. Samo oświadczenie o potrąceniu nie jest jeszcze dowodem na istnienie przesłanek potrącenia ustawowego z art. 498 k.c. i samo w sobie nie stanowi źródła kreacji wierzytelności.

I tak odnośnie zarzutu potrącenia wierzytelności w kwocie 18 000 złotych tytułem odszkodowania należnego poszkodowanej J. H. w związku z uszkodzeniem przez podwykonawcę powoda podczas wykonywania przyłącza kanalizacji sanitarnej i kanalizacji wodnej pompy ciepła znajdującej się na jej nieruchomości, to wskazać należy, że na podstawie materiału dowodowego sprawy Sąd ustalił, że szkoda z tego tytułu została pokryta w całości przez ubezpieczyciela sprawcy zdarzenia, tj. ubezpieczyciela podwykonawcy powoda – Przedsiębiorstwo (...) – (...) spółkę akcyjną V. (...) z siedzibą w W.. Co więcej, jak wynikało z zeznań świadków pozwany nie uiścił na rzecz poszkodowanej J. H. żadnej kwoty, w tym przedmiotowej kwoty 18 000 złotych, a zatem nie przysługuje mu względem powoda żadna wierzytelność z tego tytułu. Żadnej też kwoty z tego tytułu nie uiścił poszkodowanej P. G. (2) (inwestor), toteż zupełnie niezrozumiałe i pozbawione jakichkolwiek podstaw jest obciążenie przez niego pozwanego notą obciążeniową z tego tytułu, która nota bene nie została jeszcze w ogóle rozliczona z uwagi na brak końcowego rozliczenia inwestycji. Powyższa zaś oznacza, że w chwili składania oświadczenia o potrąceniu kwoty 18 000 złotych, wierzytelność taka nie tylko nie jest wymagalna, ale i w ogóle nie istnieje. Przedmiotem potrącenia mogą zaś być tylko wierzytelności istniejące i wymagalne, a nie hipotetyczne. Tym samym zgłoszony przez pozwanego zarzut potrącenia z wierzytelnością powoda kwoty 18 000 złotych Sąd uznał za bezskuteczny.

Nieprawdziwe w świetle całokształtu okoliczności sprawy okazały się także twierdzenia pozwanego odnośnie kosztów wykonawstwa zastępczego w wysokości 45 000 złotych, które pozwany miał ponieść w związku z niewykonaniem, jak i nienależytym wykonaniem przez powoda umowy numer (...) z dnia 22 października 2015 roku. Wprawdzie z materiału dowodowego sprawy w postaci dokumentów, tj. zlecenia z dnia 30 grudnia 2016 roku (k. 53 akt) wynika, że pozwany rzeczywiście zlecił wykonanie zastępcze naprawy przyłącza kanalizacji sanitarnej M. D. i na poczet tych prac uiścił na rzecz wykonawcy zastępczego zapłatę z góry w przedmiotowej kwocie (k. 113-115 akt), jednakże przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe w sposób nie budzący wątpliwości Sądu wykazało również, że ostatecznie prace te nie zostały wykonane i wykonawca zastępczy zwrócił pozwanemu otrzymane pieniądze. Okoliczność ta wynika

zarówno z zeznań inwestora P. G. (2), jak i zeznań księgowego pozwanego A. B., a także zeznań J. M. – ówczesnego prezesa zarządu pozwanego.

Jedynie na marginesie wskazać należy, że pozwany wzywał do usunięcia usterek i prawidłowego wykonania umowy numer (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., podczas gdy umowę tę w dniu 22 października 2015 roku zawarł z P. G. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...). W tych zaś okolicznościach nie sposób było uznać, aby zlecenie wykonawstwa zastępczego było w niniejszej sprawie w ogóle zasadne, gdyż pozwany nie spełnił podstawowej przesłanki określonej w art. 636 § 1 k.c. W treści tego przepisu ustawodawca wskazał bowiem, że jeżeli przyjmujący zamówienie wykonywa dzieło w sposób wadliwy albo sprzeczny z umową, zamawiający może wezwać go do zmiany sposobu wykonania i wyznaczyć mu w tym celu odpowiedni termin. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu zamawiający może od umowy odstąpić albo powierzyć poprawienie lub dalsze wykonanie dzieła innej osobie na koszt i niebezpieczeństwo przyjmującego zamówienie.

W świetle tej regulacji zamawiający zyskuje uprawnienie do zlecenia wykonania zastępczego dopiero po bezskutecznym upływie terminu wyznaczonego pierwotnemu wykonawcy. W niniejszej sprawie nie sposób było jednak uznać, że pomimo wezwania powód nie wykonał prac i nie usunął usterek stwierdzonych w protokole z dnia 16 listopada 2015 roku w wyznaczonym mu przez pozwanego terminie, gdyż takie wezwanie pozwany zamiast do powoda skierował do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., a zatem do zupełnie innego, nie będącego stroną umowy, podmiotu.

W konsekwencji powyższych rozważań również przedstawioną przez pozwanego do potrącenia wierzytelność w kwocie 45 000 złotych uznać należało za nieistniejącą, a przez to podniesiony w tym zakresie zarzut potrącenia za bezskuteczny.

Odnosząc się natomiast do treści pisma procesowego z datą w nagłówku „dnia 01 czerwca 2017 roku” (k. 108-112 akt), w którym pozwany wskazał, że z dochodzonej przez powoda w niniejszym postępowaniu kwoty potrącił również dodatkowo kwotę 2 952 złotych, tj. 5% wartości umowy brutto (5% z kwoty 59 040 złotych) tytułem kaucji, to wskazać należy, że zarzut potrącenia w tym zakresie był także nieskuteczny, i to z kilku powodów, w tym z powodu braku złożenia oświadczenia o potrąceniu powodowi (pismo procesowe podlegało bowiem doręczeniu pełnomocnikowi powoda), jak i braku wymagalności.

Zgodnie z treścią punktu 13 umowy numer (...) kaucja gwarancyjna za należyte wykonanie umowy wynosiła 5% wartości brutto wynagrodzenia i jej zwrot następował bez oprocentowania w określonych w umowie terminach: 50% kaucji gwarancyjnej miało zostać zwolnione w terminie 30 dni od dnia podpisania protokołu końcowego, o czym zamawiający niezwłocznie poinformuje wykonawcę (pod rygorem kary umownej w kwocie 800 złotych), a pozostałe 50% miało zostać zwolnione w terminie 30 dni po upływie okresu gwarancji i rękojmi za wady (pod rygorem kary umownej w kwocie 800 złotych).

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, że pozwany nie wykazał przede wszystkim tego, ażeby strony uzgodniły, że kaucja gwarancyjna w wysokości przewidzianej w umowie miała zostać potrącona z wynagrodzenia należnego wykonawcy (na zasadzie potrącenia umownego), możliwość taka nie wynika bowiem z zapisów łączącej strony umowy. W tej sytuacji konieczne było spełnienie wszystkich przesłanek potrącenia ustawowego przewidzianego w art. 498 k.c., a więc przede wszystkim wezwanie powoda przez pozwanego do jej uiszczenia, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie – a co dopiero – po spełnieniu warunku wymagalności – dawałoby pozwanemu możliwość skutecznego jej potrącenia z należnością dochodzoną niniejszym pozwem. Poza tym zauważyć należy, że połowa określonej w umowie kaucji gwarancyjnej powinna zostać zwolniona w terminie 30 dni od dnia podpisania protokołu końcowego, co nastąpiło w dniu 02 grudnia 2015 roku, a zatem przedstawienie kaucji gwarancyjnej do potrącenia w pełnej wysokości nie mogło również zostać uznane z tego względu za skuteczne.

Podniesiony przez pozwanego w niniejszej sprawie zarzut potrącenia obejmował również kwotę 1 440 złotych z tytułu kary umownej za niewykonanie przez powoda robót w umownym terminie. Pozwany wskazywał bowiem, że odbiór prac powoda został dokonany z sześciodniowym opóźnieniem, a w umowie strony ustaliły karę umowną w wysokości

0,5% wynagrodzenia netto za każdy dzień roboczy zwłoki powoda w wykonaniu umowy, której termin wykonania określono na dzień 25 listopada 2015 roku.

Odnosząc się do tego zarzutu potrącenia wskazać należy, że zarzut ten również i w tym zakresie był podniesiony nieskutecznie. Nie ulega wątpliwości, że strony w umowie numer (...) przewidziały karę umowną w przypadku zwłoki w wykonaniu zlecenia w wysokości 0,5% wynagrodzenia netto za każdy dzień roboczy zwłoki w wykonaniu umowy, jak i że prace zostały odebrane po wskazanym w umowie terminie (określonym na dzień 25 listopada 2015 roku), tj. w dniu 02 grudnia 2015 roku. Również jednakże i w tym przypadku pozwany przed podniesieniem zarzutu potrącenia nie wzywał powoda do uiszczenia przedmiotowej kwoty, co jest warunkiem jej wymagalności, a co jest konieczne do spełnienia przesłanek z art. 498 k.c.

Jak wynikało z treści sprzeciwu od nakazu zapłaty, pozwany z ostrożności procesowej zgłosił również zarzut nienależytego wykonania przez powoda umowy numer (...) z dnia 22 października 2015 roku i w konsekwencji żądanie obniżenia wynagrodzenia należnego powodowi o kwotę 45 000 złotych stanowiącą koszt wykonania zastępczego.

Nie ma wątpliwości, że w przypadku wad (dzieła, czy w robotach budowlanych) zgodnie z treścią stosowanego odpowiednio art. 560 k.c. można żądać obniżenia ceny (§ 1), jednakże w takim wypadku obniżenie powinno nastąpić w takim stosunku, w jakim wartość rzeczy wolnej od wad pozostaje do jej wartości obliczonej z uwzględnieniem istniejących wad (§ 3). Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że pozwany domagał się obniżenia należnego powodowi wynagrodzenia dochodzonego w niniejszym procesie, a wynikającego z umowy numer (...) z kosztami usunięcia wad w związku z nienależytym wykonaniem przez powoda umowy numer (...). Taka konstrukcja, jak już wskazano w powyższej części rozważań, nie znajduje oparcia w jakichkolwiek przepisach prawa, pozwany mógłby albo podnosić zarzut potrącenia w tym zakresie (co też uczynił, jednakże bezskutecznie) albo dochodzić obniżenia wynagrodzenia w razie procesu o zapłatę wynagrodzenia wynikającego z umowy numer (...) albo też dochodzić obniżenia wynagrodzenia objętego niniejszą sprawą, o ile podniósłby (i wykazał stosownie do treści art. 6 k.c.) zarzut nienależytego wykonanej umowy numer (...), co w sprawie jednakże nie miało miejsca. Pozwany kwestionował jedynie prawidłowość wykonanych przez powoda prac związanych z instalacją wodno – kanalizacyjną wykonywanych w oparciu o umowę numer (...), a wynagrodzenia z tej umowy powód w niniejszym procesie nie dochodził.

Powyższe rozważania powodują, że ze względów omówionych w powyższej części uzasadnienia nie sposób uznać, że pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. skutecznie podniósł zarzut obniżenia kwoty dochodzonego przez powoda wynagrodzenia za prace wynikające z umowy numer (...) o kwotę stanowiącą koszt usunięcia wad w wykonaniu prac wynikających z umowy numer (...) lub zarzut potrącenia (w tym odnośnie odszkodowania należnego za uszkodzenie pompy ciepła, kary umownej za zwłokę, kosztów wykonania zastępczego i kaucji gwarancyjnej), w konsekwencji czego Sąd uznał, że roszczenie powoda obejmujące wynagrodzenie za prace wykonane na podstawie umowy numer (...) zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Rekompensata za koszty odzyskiwania należności w wysokości równowartości 40 euro przewidziana w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684) przysługuje wierzycielowi bez konieczności wykazania, że koszty te zostały poniesione i bez konieczności wzywania dłużnika do jej zapłaty. Roszczenie o taką rekompensatę powstaje po upływie terminów zapłaty określonych w umowie lub ustalonych zgodnie z art. 7 ust. 3 i art. 8 ust. 4 tej ustawy (tak Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 11 grudnia 2015 roku, sygn. akt III CZP 94/15), tj. wtedy gdy wierzyciel nabywa prawo do odsetek, czyli gdy spełnił swoje świadczenie oraz nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie. Uwzględniając okoliczność, że niesporny w sprawie był brak uiszczenia w umówionym terminie na rzecz powoda przez pozwanego wynagrodzenia za prace wykonane na podstawie umowy numer (...), także żądanie powoda odnośnie kwoty 170,56 złotych było zasadne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 647 k.c. w zw. z art. 481 k.c. w zw. z art. 4, art. 7 oraz art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684) zasądził w punkcie pierwszym wyroku od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda P. G. (1) kwotę 59 210,56 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty

59 040 złotych za okres od dnia 17 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 59 040 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie drugim wyroku na mocy art. 108 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. kierując się wyrażoną w tym przepisie zasadą, zgodnie z którą strona przegrywająca jest zobowiązana zwrócić przeciwnikowi koszty postępowania w sprawie. Koszty procesu w niniejszym postępowaniu wyniosły kwotę 10 178 złotych i obejmowały: kwotę 2 961 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, kwotę 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwotę 7 200 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego, ustaloną w oparciu o treść § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800, w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia pozwu).

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku, poz. 300) w zw. z art. 98 k.p.c. Sąd nakazał również ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 741,09 złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych tymczasowo wypłaconych ze środków Skarbu Państwa jako wynagrodzenia mediatora.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 23 lutego 2019 roku